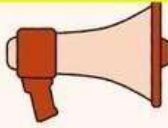

จัดทำโดย : น.ส.มาลีเต๊ะ บาเหม รหัสนักศึกษา 6520573001

คณะพัฒนาสังคมและยุทธศาสตร์การบริหาร สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ที่มาและความสำคัญ

สถานการณ์ความรุนแรงในพื้นที่ จชต. ที่มีมาตั้งแต่ปี 2547 ส่งผลกระทบทำให้เกิดเด็กกำพร้าจำนวนมาก และมีเด็กกำพร้าส่วนหนึ่งที่เป็นบุตรของผู้ก่อเหตุรุนแรงที่ไม่ได้รับการช่วยเหลือจากรัฐ จึงก่อให้เกิดการรวมตัวเพื่อเข้าให้การช่วยเหลือ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาบทบาทของมูลนิธิศูนย์ดารารในการพัฒนาเด็กและเยาวชนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้
2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่สนับสนุนและอุปสรรคต่อการทำงานของมูลนิธิศูนย์ดาราร

สามารถบริจาคได้ที่
ชื่อบัญชี มูลนิธิศูนย์ดารารเพื่อสิทธิมนุษยชนและการพัฒนา
ธนาคารออมสิน
เลขที่บัญชี 020415145653

วิธีการศึกษา

ประเภทการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งค้นคว้า เก็บข้อมูลจากเอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นที่ศึกษา และการวิจัยภาคสนามโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์และสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม

ผู้ให้ข้อมูลหลักสำคัญ

- กลุ่มผู้บริหาร
  - บุคลากรภายในสำนักงาน
  - พี่เลี้ยงเด็ก
  - ผู้ปกครองเด็ก
  - เด็กที่อยู่ในอุปการะ
- ซึ่งเป็นผู้ที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรง

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

- ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น
- สร้างแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม
- เก็บรวบรวมข้อมูล
- สัมภาษณ์และสรุปผลการศึกษา
- วิเคราะห์และสรุปผล
- จัดทำรูปเล่ม นำเสนอรายงาน

ผลการศึกษา

มูลนิธิศูนย์ดารารเป็นองค์กรภาคประชาสังคมที่ทำงานส่งเสริมด้านสิทธิมนุษยชน มุ่งพัฒนาเด็กให้มีศักยภาพ และการเยียวยาด้านร่างกายและจิตใจแก่เด็กกำพร้าที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความรุนแรงในพื้นที่ส่งผลให้เด็กลดภาวะซึมเศร้าและลดความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม

อย่างไรก็ดี การดำเนินงานเกี่ยวกับการดูแลเด็กกำพร้าของมูลนิธิศูนย์ดาราร ที่ปฏิเสธการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐ ซึ่งต้องแลกกับการเปิดเผยข้อมูลของเด็ก ทำให้เกิดอุปสรรคและปัญหาในการดำเนินงานเนื่องจากขาดการร่วมมือจากภาครัฐและภาคเอกชน จึงทำให้เกิดปัญหาด้านงบประมาณ บุคลากร และการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรเปิดโอกาสและเปิดพื้นที่ให้ทุกหน่วยงานเข้ามาศึกษาดูงาน พร้อมสนับสนุนด้านงบประมาณ

2. ภาครัฐควรสนับสนุนบุคลากรเฉพาะด้าน เช่น นักจิตวิทยา และนักประชาสัมพันธ์สงเคราะห์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดูแลเด็กกำพร้า

3. หน่วยงานด้านความมั่นคงควรลดความหวาดระแวงต่อภาคประชาสังคมที่ให้ความช่วยเหลือแก่ครอบครัวของผู้ก่อเหตุรุนแรงที่เสียชีวิตจากการก่อเหตุ

4. ภาครัฐควรยอมรับว่าเด็กกำพร้าที่เกิดจากครอบครัวของผู้ก่อเหตุรุนแรงนั้น ก็ถือว่าเป็นเยาวชนที่ควรได้รับการเยียวยาและรับรองจากคณะกรรมการ 3 ฝ่าย ด้วยเช่นกัน